॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥काण्डम् २॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

वायव्य श्वेतमालंभेत भूतिंकामो वायुर्वे H क्षेपिष्ठा देवतां वायुमेव स्वेनं भागधेयेनोपंधावित स एवैनं भूतिंङ्गमयित् भवंत्येवातिंक्षिप्रा देवतेत्यांहुः सैनंमीश्वरा प्रदह् इत्येतमेव सन्तं वायवे नियुत्वंत आलंभेत नियुद्धा अंस्य धृतिंर्द्धृत एव भूतिमुपैत्यप्रदाहाय भवंत्येव (1)

वायवे नियुत्वंत आलंभेत ग्रामंकामो वायुर्वा इमाः प्रजा नंस्योता नेनीयते वायुमेव नियुत्वंन्त् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मैं प्रजा नंस्योता नियंच्छिति ग्राम्येव भंवित नियुत्वंत भवित द्भुवा एवास्मा अनंपगाः करोति वायवे नियुत्वंत आलंभेत प्रजाकांमः प्राणो वे वायुरंपानो नियुत्प्राणापानौ खलु वा एतस्यं प्रजायाः (2)

अपंक्रामतो योऽलं प्रजायै सन्प्रजान्न विन्दते वायुमेव

नियुत्वंन्त् इ स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मैं प्राणापाना-भ्यां प्रजां प्रजांनयति विन्दतें प्रजाँ बायवं नियुत्वंत आलंभेत ज्योगांमयावी प्राणो वे वायुरंपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा एतस्मादपंक्रामतो यस्य ज्योगामयंति वायुमेव नियुत्वंन्त् इ स्वेनं भागधेयेनोपं (3)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ देधात्युत यदीतासुर्भवंति जीवत्येव प्रजापंतिर्वा इदमेकं आसीथ्सोऽकामयत प्रजाः प्रशून्थ्संज्येति स आत्मनो वपामुदेक्खिद्तामुग्नौ प्रागृंह्णात्ततोऽजस्तूंपरः समंभवत्तः स्वाये देवताया आ-ऽलंभत ततो व स प्रजाः प्रशूनंसृजत् यः प्रजाकांमः (4)

पृश्वकांमः स्याथ्स एतं प्रांजापृत्यम्जन्तूंप्रमालंभेत प्रजापितमेव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मैं प्रजां पृश्न्प्रजंनयति यच्चंश्रुणस्तत्पुरुंषाणाः रूपं यत्तूंप्रस्तदश्वांनां यदन्यतोदन्तद्गवां यदव्यां इव श्रफास्तदवीनां यदज- स्तद्जानांमेतावंन्तो व ग्राम्याः पृशवस्तान् (5)